

AKADEMIK ŽELJKO REINER

POTPREDSJEDNIK HRVATSKOGA SABORA

Akademik Željko Reiner rođen je u Zagrebu 1953. g. gdje je završio osnovnu školu, Klasičnu gimnaziju i 1976. g. diplomirao na Medicinskom fakultetu. Magistrirao je 1978. g., a 1982. g. i doktorirao u Zagrebu. Specijalizirao je od 1979. do 1983. g. internu medicinu u KBC-u „Sestre milosrdnice” u Zagrebu i u Sveučilišnoj bolnici Eppendorf u Hamburgu, Njemačka. Na postdoktorskom usavršavanju bio je u Oklahoma Cityju, SAD 1984. – 1985. g. Za docenta je izabran 1986. g., a za redovitog profesora Medicinskog fakulteta u Zagrebu izabran je prvi put 1988. g. Od 1997. g. redoviti je profesor interne medicine u trajnom zvanju. Od 2009. g. je i redoviti profesor na Sveučilištu u Rijeci. Dodijeljen mu je naziv „Fellow of the American Heart Association – AHA“, „Fellow of the Royal Society of Physicians” – FRCP (London), „Fellow of the European Society of Cardiology” – FESC i „Fellow of the American College of Cardiology” – FACC. Od 1986. do 1995. g. bio je pročelnik Kliničkog odjela Klinike za patofiziologiju KBC-a Zagreb, od 1995. do 2003. g. i od 2011. do 2015. g. bio je predstojnik Klinike za unutrašnje bolesti KBC-a Zagreb. Od 2003. g. pročelnik je Zavoda za metaboličke bolesti KBC-a Zagreb. Od 2004. do 2012. g. bio je ravnatelj KBC-a Zagreb. Na toj se funkciji osobito istaknuo izgradnjom i opremanjem te naše najveće bolnice koja je danas jedan i pol puta veća nego što je bila prije njegova mandata i najsuvremenije je opremljena. Član je Akademije medicinskih znanosti Hrvatske (AMZH) od 1990. g., a od 2004. do 2012. g. bio je njezin predsjednik. Od 1992. do 2006. g. bio je član suradnik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU), a od 2006. g. je redoviti član HAZU-a – akademik (samo 20 članova u području biomedicine). Voditelj je Odbora za aterosklerozu HAZU-a. Počasni je član Akademije medicinskih nauka Bosne i Hercegovine od 2011. Od 2000. do 2006. g. bio je pročelnik Katedre za internu medicinu Medicinskog fakulteta u Zagrebu. Objavio je 563 znanstvena i stručna rada i prema bazi podataka Google znalac ima više od 66 500 citata, što ga čini najcitiranijim hrvatskim znanstvenikom koji živi u RH. Bio je gost profesor na više sveučilišta u SAD-u i Europi, pozvani predavač na nizu europskih i svjetskih kongresa, član znanstvenih odbora gotovo svih europskih i svjetskih kongresa iz područja ateroskleroze zadnjih 20-ak godina te europskih i svjetskih kardioloških kongresa, a i u nas je organizirao više kongresa i njima predsjedao. Od 1983. g. do danas bio je voditelj više znanstvenoistraživačkih projekata. Član je uredništava više najuglednijih međunarodnih časopisa („Journal of the American College of Cardiology – JACC”, „Nature – Reviews Cardiology”, „Atherosclerosis”, „Nutrition, Metabolism and Cardiovascular Diseases” itd.) te domaćih („Liječnički vjesnik” itd.) i recenzent najpoznatijih svjetskih znanstvenih časopisa („Lancet”, „European Heart Journal”, „Circulation Research”, „Annals of Medicine”, „Fundamental and Clinical Pharmacology”, „European Journal of Preventive Cardiology”, „Cardiovascular Drugs and Therapy” itd.). U Upravnom odboru Europskog društva za aterosklerozu vodio je koordinaciju nacionalnih društava za aterosklerozu, bio je član Upravnog odbora Europske asocijacije za prevenciju i rehabilitaciju kardiovaskularnih bolesti (EACPR) te predsjednik Odbora za znanost i smjernice EACPR-a, član dvaju najvažnijih odbora – Odbora za smjernice i Odbora za kongrese Europskog kardiološkog društva (ESC), osnivač je i dugogodišnji

predsjednik Hrvatskog društva za aterosklerozu, osnivač Hrvatskog društva za hipertenziju, osnivač i bivši dopredsjednik Hrvatskog društva za debljinu, bio je član odbora za izbor novih članova (fellows) ESC-a, a bio je i glavni tajnik Hrvatskog liječničkog zbora (HLZ). Jedan je od osnivača Hrvatskog katoličkog liječničkog društva 1991. g. Prvi je Hrvat koji je glavni autor nekih ključnih europskih smjernica – Europskih smjernica za liječenje dislipidemija objavljenih 2011. godine te koautor drugog izdanja tih smjernica 2016. g. Koautor je Europskih smjernica za prevenciju kardiovaskularnih bolesti izdanih 2007. g. te onih izdanih 2012. g. Bio je predsjednik Povjerenstva za lijekove RH od 1992. do 2000. (član Povjerenstva od 2004. do 2008. g.) te predsjednik Povjerenstva za dodjelu naziva primarijus (1998. – 2000. g.). Od 1995. do 1998. bio je član Izvršnog odbora Svjetske zdravstvene organizacije (WHO) – najvišeg upravljačkog tijela te organizacije kao drugi Hrvat u povijesti i član tročlanog povjerenstva za izmjenu Statuta WHO-a. Bio je i predsjednik Europskog odbora za borbu protiv pušenja (2000. – 2002. g.) te član tročlanog međunarodnog odbora za dodjelu jedne od najvažnijih svjetskih nagrada iz medicine „Leon Bernard Prize”. Kao jedan od najistaknutijih hrvatskih znanstvenika svih vremena prema glasovanju građana Hrvatske dobio je i svoju zvijezdu na pločniku u Ulici slavnih u Opatiji na Slatini. Od 2012. do 2016. godine bio je jedan od šest članova Upravnog odbora Svjetske udruge za aterosklerozu (International Atherosclerosis Society – IAS) u kojem je predstavljao čitavu Europu. Za Europsku komisiju bio je recenzent znanstvenih projekata u sklopu FP 6 i FP 7 predloženih za financiranje Europskoj uniji. Autor je niza poglavlja u četrdesetak knjiga i udžbenika objavljenih u inozemstvu i u nas, bio je voditelj više kolegija na dodiplomskom i sedam postdiplomskih studija. Bio je urednik 36 knjiga i priručnika („Farmakoterapijski priručnik”, „Interna medicina” itd.). Od 2010. do 2018. godine bio je član Savjeta Sveučilišta u Zagrebu te ponovno od 2019.g. Od prvih dana sudjelovao je kao dragovoljac u Domovinskom ratu kao član Glavnog sanitetskog stožera u kojem je najprije bio pomoćnik zapovjednika zadužen za edukaciju, a zatim za medicinske kadrove. Odlikovan je brojnim civilnim i vojnim odličjima: Redom kneza Trpimira s ogrlicom i Danicom, Redom bana Jelačića, Redom Danice hrvatske s likom Katarine Zrinske, Redom hrvatskog trolista, Redom hrvatskog pletera, Spomenicom Domovinskog rata, Medaljom Bljesak, Medaljom Oluja, Medaljom Ljeto '95, Spomen-medaljom Vukovar. Pričuvni je pukovnik Hrvatske vojske. Godine 2020. dodijeljena mu je književna nagrada "Dubravko Horvatić" za pjesništvo, nagrada „Ladislav Rakovac“ HLZ-a te Nagrada Grada Zagreba 2010. g. Dobitnik je najvišeg priznanja AMZH-a „Laureat” 2012. g. i počasni je građanin grada Korčule od 2007. g. Od inozemnih odličja dobio je korejsko odličje Gwanghwa, španjolsko odličje Izabele Katoličke, talijansko odličje Talijanske zvijezde, čileansko odličje Red Bernarda O'Higginsa te papinsko odličje Reda vitezova Svetoga groba. Od 1993. do 1998. g. bio je zamjenik ministra zdravstva, a od 1998. do 2000. g. ministar zdravstva RH. Od 2010. do 2015. godine bio je predsjednik Nacionalnog zdravstvenog vijeća RH. Godine 2008. izabran je za člana Odbora za zdravstvo i socijalnu skrb Hrvatskoga sabora, od 2011. do 2012. g. bio je potpredsjednik Odbora za znanost, obrazovanje i kulturu Hrvatskog sabora (danas je član tog Odbora) te član Odbora za međuparlamentarnu suradnju i zamjenik člana Izaslanstva Hrvatskog sabora u Parlamentarnoj dimenziji Srednjoeuropske inicijative. Od 2012. do 2016. g. bio je potpredsjednik Hrvatskog sabora, od 2016. do 2017. predsjednik, a od 2017. g. je ponovno potpredsjednik Hrvatskog sabora, ali i dalje radi na Medicinskom fakultetu i KBC-u Zagreb.